Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 29/2012

od 13. siječnja 2012.

o tržišnim standardima za maslinovo ulje

(kodifikacija)

(SL L 12, 14.1.2012., str. 14)

Promijenio:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Provedbena uredba Komisije (EU) br. 357/2012 od 24. travnja 2012.	L 113	5	25.4.2012
►**M2**	Provedbena uredba Komisije (EU) br. 87/2013 od 31. siječnja 2013.	L 32	7	1.2.2013
►**M3**	Uredba Komisije (EU) br. 519/2013 od 21. veljače 2013.	L 158	74	10.6.2013
►**M4**	Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1335/2013 od 13. prosinca 2013.	L 335	14	14.12.2013

▼B

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 29/2012

od 13. siječnja 2012.

o tržišnim standardima za maslinovo ulje

(kodifikacija)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ([1]), a posebno njezin članak 113. stavak 1. točku (a) i članak 121. prvi stavak točku (a), u vezi s člankom 4.,

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EZ) br. 1019/2002 od 13. lipnja 2002. o tržišnim standardima za maslinovo ulje ([2]) nekoliko je puta znatno izmijenjena ([3]). Radi jasnoće i racionalnosti navedenu bi Uredbu trebalo kodificirati.

(2) Maslinovo ulje ima određena svojstva, posebno organoleptička i prehrambena, koja mu, uzimajući u obzir troškove proizvodnje, omogućavaju postizanje relativno visokih tržišnih cijena u usporedbi s većinom drugih biljnih masti. S obzirom na ovu situaciju na tržištu, trebalo bi utvrditi tržišne standarde za maslinovo ulje koji bi u prvom redu sadržavali posebna pravila za označivanje, koja bi nadopunila ona utvrđena Direktivom 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane ([4]), a posebno pravila utvrđena člankom 2. te Direktive.

(3) Kako bi se zajamčila autentičnost maslinovog ulja koje se prodaje, pakiranje za maloprodaju trebalo bi biti manjih dimenzija i imati odgovarajući sustav zatvaranja. Međutim, državama članicama trebalo bi dozvoliti mogućnost odobravanja pakiranja većih dimenzija za ugostiteljske i druge objekte javne prehrane.

(4) Pored obveznih naziva za različite kategorije maslinovog ulja predviđenih u članku 118. Uredbe (EZ) br. 1234/2007, potrošače bi trebalo informirati o vrstama maslinovog ulja koje se nude.

([1]) SL L 299, 16.11.2007., str. 1.
([2]) SL L 155, 14.6.2002., str. 27.
([3]) Vidjeti Prilog I.
([4]) SL L 109, 6.5.2000., str. 29.

▼B

(5) Kao rezultat poljoprivrednih tradicija i lokalnih načina ekstrakcije i miješanja, djevičanska maslinova ulja koja se izravno prodaju mogu se znatno razlikovati po okusu ovisno o njihovom zemljopisnom podrijetlu. To može dovesti do različitih cijena unutar iste kategorije, koje uzrokuju poremećaje na tržištu. Ne postoje znatne razlike u drugim kategorijama jestivog maslinovog ulja s obzirom na njegovo podrijetlo pa bi takvo navođenje podrijetla na pojedinačnom pakiranju takvog ulja moglo navesti potrošače da povjeruju da razlike u kakvoći postoje. Kako se ne bi izazvali poremećaji na tržištu jestivog maslinovog ulja, trebalo bi uspostaviti obvezni režim Unije za označivanje podrijetla, koje bi trebalo biti ograničeno na ekstra djevičanska i djevičanska ulja koja ispunjavaju precizne uvjete. Neobvezni mehanizmi koji su se primjenjivali do 2009. pokazali su se nedovoljnima za izbjegavanje zablude među potrošačima o stvarnim svojstvima djevičanskih ulja. Nadalje, Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane ([1]) uspostavljena su pravila sljedivosti, koja se primjenjuju od 1. siječnja 2005. Iskustvo koje su proizvođači i upravna tijela stekla u vezi s ovim pitanjem omogućilo je da označivanje podrijetla ekstra djevičanskog i djevičanskog maslinovog ulja postane obvezno.

(6) Postojeći žigovi koji uključuju zemljopisne navode mogu se i dalje upotrebljavati pod uvjetom da su u prošlosti službeno registrirani u skladu s prvom Direktivom Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstva država članica o žigovima ([2]), ili Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 29. veljače 2009. o žigu Zajednice ([3]).

(7) Regionalno označivanje podrijetla može biti obuhvaćeno zaštićenom oznakom izvornosti (ZOI) ili zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla (ZOZP) prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda ([4]). Označivanje koje upućuje na regionalno podrijetlo trebalo bi biti ograničeno na ZOI-eve i ZOZP-ove kako bi se izbjeglo dovođenje potrošača u zabludu što bi moglo dovesti do poremećaja na tržištu. Uvezena maslinova ulja moraju biti usklađena s propisima o nepreferencijalnom podrijetlu predviđenim u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ([5]).

([1]) SL L 31, 1.2.2002., str. 1.
([2]) SL L 40, 11.2.1989., str. 1.
([3]) SL L 78, 24.3.2009., str. 1.
([4]) SL L 93, 31.3.2006., str. 12.
([5]) SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

▼B

(8) Ako označivanje podrijetla maslinovog ulja upućuje na Uniju ili državu članicu, trebalo bi imati na umu da na kakvoću i okus ulja utječu ne samo masline, već i način i tehnika ekstrakcije ulja. Označivanje podrijetla mora stoga upućivati na zemljopisno područje u kojem je maslinovo ulje dobiveno, što je općenito područje u kojem je ulje ekstrahirano iz maslina. Međutim, u određenim se slučajevima ulje ekstrahira na mjestu koje nije isto kao ono na kojem su masline ubrane i tu informaciju bi trebalo navesti na ambalaži ili privjesnici pričvršćenoj na pakiranje kako bi se osiguralo da ne dođe do dovođenja potrošača u zabludu i poremećaja na tržištu maslinovog ulja.

(9) U Uniji, značajan dio ekstra djevičanskog maslinovog ulja i djevičanskog maslinovog ulja jesu mješavine ulja koja potječu iz različitih država članica i trećih zemalja. Trebalo bi utvrditi odredbe za označivanje podrijetla takvih mješavina.

(10) Prema Direktivi 2000/13/EZ, navodi na oznakama prilikom označivanja ne smiju dovoditi potrošača u zabludu, posebno vezano uz svojstva maslinovog ulja, ili mu pripisivati svojstva koja ne posjeduje, ili sugerirati da posjeduje posebna svojstva kada zapravo većina ulja posjeduje takva svojstva. Određeni, neobvezni navodi koji se uobičajeno koriste, a specifični su za maslinovo ulje također zahtijevaju usklađena pravila kako bi se precizno definirali takvi navodi i osiguralo da njihova točnost može biti provjerena. U skladu s tim, pojmovi „hladno prešanje” i „hladna ekstrakcija” trebali bi odgovarati određenoj tradicionalnoj metodi proizvodnje. Određene pojmove koji opisuju senzorska svojstva, a odnose se na okus i/ili miris ekstra djevičanskog i djevičanskog maslinovog ulja utvrdilo je Međunarodno vijeće za masline (International Olive Council – IOC) u svojoj revidiranoj metodi za senzorsko ocjenjivanje djevičanskih maslinovih ulja. Korištenje takvih navoda prilikom označivanja ekstra djevičanskih i djevičanskih maslinovih ulja trebalo bi biti rezervirano za ulja koja su ocijenjena koristeći propisanu analitičku metodu. Za određene proizvođače koji trenutačno koriste spomenute navode potrebne su prijelazne odredbe. Upućivanje na kiselost bez drugih navoda pogrešno navodi na zaključak da predstavlja mjerilo apsolutne kakvoće što može dovesti do dovođenja potrošača u zabludu s obzirom da ovaj čimbenik predstavlja kvalitativnu vrijednost samo u odnosu na druga svojstva dotičnog maslinovog ulja. Stoga bi radi porasta broja određenih navoda i njihovog gospodarskog značaja, trebalo utvrditi objektivne kriterije za njihovu uporabu kako bi se osigurala jasnoća na tržištu maslinovog ulja.

(11) Trebalo bi poduzeti korake kako bi se osiguralo da hrana koja sadrži maslinovo ulje ne obmanjuje potrošače naglašavajući ugled maslinovog ulja bez jasnog navođenja stvarnog sastava proizvoda. Udio maslinovog ulja i određeni navodi specifični za proizvode koji se sastoje isključivo od mješavine biljnih ulja terbali bi biti jasno navedeni na oznakama. Pored toga, trebalo bi voditi računa o posebnim odredbama utvrđenima u određenim propisima specifičnima za proizvode od maslinovog ulja.

▼B

(12) Nazivi kategorija maslinovog ulja odgovaraju fizikalno-kemijskim i organoleptičkim svojstvima koja su određena u Prilogu XVI. Uredbi (EZ) br. 1234/2007 i u Uredbi Komisije (EEZ) br. 2568/91 o karakteristikama maslinovog ulja i ulja komine maslina te o odgovarajućim metodama analize ([1]). Svi drugi navodi na oznavi trebali bi biti potkrijepljeni objektivnim činjenicama kako bi se osiguralo da potrošači nisu dovedeni u zabludu i da ne dođe do poremećaja na tržištu dotičnog ulja.

(13) Unutar okvira sustava provjera utvrđenog u članku 113. stavku 3. drugom podstavku Uredbe (EEZ) br. 1234/2007, države članice trebale bi oderditi dokaze koje treba dostaviti i kazne u slučaju različitih navoda koji mogu biti korišteni na oznakama. Ne isključujući unaprijed ni jednu mogućnost, takvi dokazi mogli bi uključivati utvrđene činjenice, rezultate analiza ili pouzdane zapise te upravne ili računovodstvene podatke.

(14) Budući da se provjere poduzeća odgovornih za označivanje moraju provoditi u državi članici u kojoj ista imaju poslovni nastan, trebao bi postojati postupak upravne suradnje između Komisije i država članica u kojima se ulje stavlja na tržište.

(15) Kako bi se ocijenili mehanizmi predviđeni u ovoj Uredbi, predmetne države članice trebale bi izvješćivati o okolnostima i poteškoćama s kojima se susreću.

(16) Mjere predviđene u ovoj Uredbi u skladu su s mišljenjem Upravljačkog odbora za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2000/13/EZ i Uredbu (EZ) br. 510/2006, ovom se Uredbom utvrđuju posebni standardi za maloprodaju ulja od ploda i komine maslina iz točke 1. podtočaka (a) i (b) te točaka 3. i 6. Priloga XVI. Uredbi (EZ) br. 1234/2007.

2. Za potrebe ove Uredbe, maloprodaja znači prodaja ulja iz stavka 1. krajnjem potrošaču, prezentirana u izvornom stanju ili kao sastojak hrane.

Članak 2.

Ulja iz članka 1. stavka 1. prezentiraju se krajnjem potrošaču u pakiranju najveće zapremine do 5 litara. Takvo je pakiranje opremljeno sustavom za otvaranje koji se više ne može vratiti u prvobitno stanje nakon prvog otvaranja i označava se u skladu s člancima 3. do 6.

([1]) SL L 248, 5.9.1991., str. 1.

▼B

Međutim, u slučaju ulja namijenjenih potrošnji u restoranima, bolnicama, kantinama i drugim sličnim objektima, države članice mogu odrediti najveću zapreminu veću od pet litara za pakiranja ovisno o vrsti dotičnog objekta.

Članak 3.

Opisi u skladu s člankom 118. Uredbe (EZ) br. 1234/2007 smatraju se nazivom pod kojim se proizvod prodaje kako je navedeno u članku 3. stavku 1. točki 1. Direktive 2000/13/EZ.

Označivanjem ulja iz članka 1. stavka 1. navode se jasnim i neizbrisivim slovima, pored naziva iz prvog stavka ovog članka, ali ne nužno u njegovoj blizini, sljedeće informacije o kategoriji ulja:

(a) ekstra djevičansko maslinovo ulje:

„ulje visoke kakvoće, dobiveno izravno iz ploda masline isključivo mehaničkim postupcima”;

(b) djevičansko maslinovo ulje

„ulje dobiveno izravno iz ploda maslina isključivo mehaničkim postupcima”;

(c) maslinovo ulje sastavljeno od rafiniranog maslinovog ulja i djevičanskih maslinovih ulja:

„ulje dobiveno miješanjem rafiniranog maslinovog ulja, i (ekstra) djevičanskog maslinovog ulja”;

(d) ulje komine maslina:

„ulje dobiveno miješanjem rafiniranog maslinovog ulja komine masline i djevičanskog maslinovog ulja”;

ili

„ulje koje se sastoji isključivo od ulja dobivenog obradom komine maslina i ulja dobivenog izravno iz ploda maslina”.

Članak 4.

1. Ekstra djevičansko maslinovo ulje i djevičansko maslinovo ulje kako je određeno u točki 1. podtočkama (a) i (b) Priloga XVI. Uredbi (EZ) br. 1234/2007 nosi oznaku podrijetla.

Proizvodi određeni u točkama 3. i 6. Priloga XVI. Uredbi (EZ) br. 1234/2007 ne nose nikakvu oznaku podrijetla.

Za potrebe ove Uredbe, „označivanje podrijetla” znači upućivanje na zemljopisno područje na pakiranju ili privjesnici pričvršćenoj na njega.

▼B

2. Označivanje podrijetla iz stavka 1. sastoji se samo od:

(a) u slučaju maslinovih ulja, u skladu s odredbama iz stavaka 4. i 5., iz jedne od država članica ili treće zemlje, upućivanja na državu članicu, Uniju ili treću zemlju, prema potrebi; ili

(b) u slučaju mješavina maslinovih ulja, u skladu s odredbama iz stavaka 4. i 5., iz više od jedne država članice ili treće zemlje, jednog od sljedećih navoda, prema potrebi:

i. „mješavina maslinovih ulja iz Europske unije” ili upućivanja na Uniju;

ii. „mješavina maslinovih ulja koja nisu iz Europske unije” ili upućivanja na podrijetlo izvan Unije;

iii. „mješavina maslinovih ulja iz Europske unije i maslinovih ulja koja nisu iz Europske unije” ili upućivanja na podrijetlo iz Unije i izvan Unije; ili

(c) zaštićene oznake izvornosti ili zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006, u skladu s odredbama predmetne specifikacije proizvoda.

3. Trgovački nazivi (brandovi) ili nazivi poduzeća, za koje je zahtjev za registraciju podnesen najkasnije 31. prosinca 1998. na temelju Direktive 89/104/EEZ ili najkasnije 31. ožujka 2002. na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 ([1]) ne smatraju se oznakama podrijetla obuhvaćenima ovom Uredbom.

4. U slučaju uvoza iz treće zemlje, oznaka podrijetla određuje se u skladu s člancima od 22. do 26. Uredbe (EEZ) br. 2913/92.

5. Oznaka podrijetla koja upućuje na državu članicu ili Uniju odgovara zemljopisnom području na kojem su masline ubrane ili na kojem se nalazi objekt u kojem su te masline prerađene u ulje.

Ako su masline ubrane u jednoj državi članici ili trećoj zemlji, a njihova prerada u ulje obavljena u drugoj zemlji, oznaka podrijetla sadrži sljedeći tekst: „(ekstra) djevičansko maslinovo ulje, dobiveno u (Uniji ili naziv dotične države članice) od maslina, ubranih u (Uniji ili naziv dotične države članice ili treće zemlje)”.

([1]) SL L 11, 14.1.1994., str. 1.

▼M4

Članak 4.a

Informacije o posebnim uvjetima čuvanja ulja iz članka 1. stavka 1., naime, da se moraju čuvati na mjestu udaljenom od svjetla i topline, moraju se naznačiti na pakiranju ili privjesnici pričvršćenoj na njega.

Članak 4.b

Obvezne informacije iz članka 3. prvog stavka i, ako je primjenjivo, iz članka 4. stavka 1. prvog podstavka moraju se zajedno svrstati u glavno vidno polje, kao što je utvrđeno člankom 2. stavkom 2. točkom 1. Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća [1], na istoj privjesnici ili na više njih koje su pričvršćene na isto pakiranje ili izravno na njemu. Te obvezne informacije moraju se prikazati u potpunosti u homogenom tekstu.

▼B

Članak 5.

Među navodima koji nisu obvezni, a koji se mogu navesti prilikom označivanja ulja iz članka 1. stavka 1., jesu navodi utvrđeni u ovom članku i udovoljavaju sljedećim zahtjevima:

(a) navod „prvo hladno prešanje” može se navesti samo za ekstra djevičansko ili djevičansko maslinovo ulje, dobiveno pri temperaturi prerade nižoj od 27 °C prvim mehaničkim prešanjem maslinovog tijesta pomoću tradicionalnog načina ekstrakcije koristeći hidrauličku prešu;

(b) navod „hladni postupak” može se navesti samo za ekstra djevičansko ili djevičansko maslinovo ulje, dobiveno pri temperaturi prerade nižoj od 27 °C procjeđivanjem ili centrifugiranjem maslinovog tijesta;

(c) podaci o organoleptičkim svojstvima koji upućuju na okus i/ili miris mogu se navoditi samo za ekstra djevičanska ili djevičanska maslinova ulja; izrazi iz točke 3. podtočke 3. Priloga XII. Uredbi (EEZ) br. 2568/91 mogu se navoditi prilikom označivanja samo ako se temelje na rezultatima ocjenjivanja provedenog na temelju metode predviđene u tom Prilogu;

(d) podaci o udjelu slobodnih masnih kiselina ili najvećem udjelu slobodnih masnih kiselina, određenima u skladu s Uredbom (EEZ) br. 2568/91, mogu se navesti samo uz navođenje, sa znakovima iste veličine i u istom vidnom polju, vrijednosti peroksidnog broja, udjela voskova i vrijednosti apsorbancije u ultraljubičastom području određenima u skladu s Uredbom (EEZ) br. 2568/1991;

[1] Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304, 22.11.2011., str. 18.).

▼M4

(e) u pogledu ulja iz Priloga XVI. točke 1. podtočki (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 1234/2007 godina berbe prikazuje se samo ako 100 % sadržaja pakiranja potječe iz te berbe.

▼B

Proizvodi sa žigom koji se prodaju, a čiji je zahtjev za registraciju podnesen najkasnije 1. ožujka 2008. i koji sadržava najmanje jedan od izraza iz točke 3. podtočke 3. Priloga XII. Uredbi (EEZ) br. 2568/91 ne moraju udovoljavati zahtjevima iz članka 5., prvog stavka, točke (c) ove Uredbe do 1. studenoga 2011.

Članak 6.

1. U slučaju kada se prisutnost ulja iz članka 1. stavka 1. u mješavini maslinovog ulja i drugih biljnih ulja pri označivanju naglašava na drugom mjestu na oznaci osim u popisu sastojaka riječima, slikama ili grafičkim prikazima, takva mješavina mora nositi sljedeći opisni naziv: „mješavina biljnih ulja (ili određeni naziv predmetnih biljnih ulja) i maslinovog ulja”, iza čega neposredno slijedi postotak maslinovog ulja u mješavini.

Prisutnost maslinovog ulja može se naglasiti slikama ili grafičkim prikazom prilikom označivanja mješavine iz prvog stavka samo ako ono čini više od 50 % dotične mješavine.

Države članice mogu zabraniti proizvodnju mješavina maslinovog ulja i drugih biljnih ulja iz prvog podstavka za potrebe svoje potrošnje na svojem državnom području. Međutim, one ne smiju zabraniti stavljanje takvih mješavina koje dolaze iz drugih zemalja na svoje tržište i ne smiju na svom državnom području zabraniti proizvodnju takvih mješavina namijenjenih stavljanju na tržište druge države članice.

▼M4

2. Osim krute hrane koja se čuva samo u maslinovu ulju, a posebno proizvodi iz uredbi Vijeća (EEZ) br. 1536/92 ([1]) i (EEZ) br. 2136/89 ([2]), u slučaju kada su ulja iz članka 1. stavka 1. ove Uredbe sastojak hrane, osim one iz stavka 1. ovog članka, a pri označivanju te hrane se osim u popisu sastojaka njihova prisutnost naglašava na nekom drugom mjestu riječima, slikama ili grafičkim prikazima, onda se neposredno uz naziv hrane navodi postotak ulja iz članka 1. stavka 1. ove Uredbe u odnosu na ukupnu neto masu hrane.

([1]) Uredba Vijeća (EEZ) br. 1536/92 od 9. lipnja 1992. o utvrđivanju zajedničkih tržišnih normi za konzerviranu tunu i palamidu (SL L 163, 17.6.1992., str. 1.).

([2]) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2136/89 od 21. lipnja 1989. o utvrđivanju zajedničkih tržišnih standarda za konzervirane srdele i trgovačkih opisa za konzervirane srdele i proizvode tipa srdele (SL L 212, 22.7.1989., str. 79.).

▼B

Postotak dodanog maslinovog ulja u odnosu na ukupnu neto masu hrane može se zamijeniti postotkom dodanog ulja u odnosu na ukupnu masu masti, dodajući riječi „postotak masti”.

3. Nazivi iz prvog stavka članka 3. mogu se zamijeniti riječima „maslinovo ulje” prilikom označivanja proizvoda iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Međutim, u slučaju kada je prisutno ulje komine maslina, riječi „maslinovo ulje” zamjenjuju se riječima „ulje komine maslina”.

4. Informacije iz drugog stavka članka 3. nije potrebno navesti kod označivanja proizvoda iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 7.

Na zahtjev države članice u kojoj se nalazi sjedište subjekta u poslovanju s hranom koji proizvodi, pakira ili stavlja na tržište, a čija je adresa navedena na oznaci, dotična stranka daje na uvid dokumentaciju koja potkrepljuje navode iz članaka 4., 5. i 6. na temelju jednog ili više sljedećih elemenata:

(a) činjeničnih elemenata ili znanstveno utvrđenih činjenica;

(b) rezultata analize ili automatskih zapisa na reprezentativnim uzorcima;

(c) upravnih ili računovodstvenih podataka koji se čuvaju u skladu s pravilima Unije i/ili nacionalnim pravilima.

▼M4

_____

▼B

Članak 8.

1. Svaka država članica Komisiji prosljeđuje naziv i adresu tijela odgovornih za nadzor primjene ove Uredbe, koja o tome obavješćuje ostale države članice i sve ostale zainteresirane stranke koje to zahtijevaju.

2. Država članica u kojoj se nalazi sjedište subjekta u poslovanju s hranom koji proizvodi, pakira ili stavlja na tržište čija se adresa navodi na oznaci, po primitku zahtjeva za provjeru, uzima uzorke prije kraja mjeseca, koji slijedi nakon mjeseca u kojem je podnesen zahtjev i provjerava istinitost navoda na predmetnoj oznaci. Ovaj zahtjev može poslati:

(a) nadležna tijela Komisije;

(b) organizacija gospodarskih subjekata na tržištu u navedenoj državi članici, u skladu s člankom 125. Uredbe (EZ) br. 1234/2007;

(c) kontrolno tijelo druge države članice.

▼B

3. Zahtjevi iz stavka 2. popraćeni su svim informacijama potrebnima za zahtijevanu provjeru, a posebno:

(a) datumom uzorkovanja ili kupnje predmetnog ulja;

(b) imenom ili nazivom poduzeća i adresom poduzeća u kojem je uzet uzorak ili gdje je kupljeno predmetno ulje;

(c) brojem predmetnih serija;

(d) preslikom svih oznaka koje se pojavljuju na pakiranju predmetnog ulja;

(e) rezultatima analiza ili drugih usporedivih stručnih mišljenja uz navođenje korištenih metoda te ime i adresu predmetnog laboratorija ili stručnjaka;

(f) gdje je to primjenjivo, imenom dobavljača predmetnog ulja, kako ga navodi prodavač.

4. Prije kraja trećeg mjeseca nakon mjeseca u kojem je podnesen zahtjev iz stavka 2., dotična država članica obavješćuje podnositelja zahtjeva o dodijeljenom referentnom broju zahtjeva te poduzetim mjerama.

▼M4

Članak 8.a

Svaka država članica provjerava točnost označivanja, posebno sukladnost trgovačkog imena proizvoda sa sadržajem pakiranja, na temelju analize rizika iz članka 2.a Uredbe (EEZ) br. 2568/91. Ako se otkrije bilo kakva nepravilnost i u slučaju da se proizvođač, pakiratelj ili kupac naveden na deklaraciji nalazi u drugoj državi članici, nadzorno tijelo predmetne države članice zahtijeva provjeru u skladu s člankom 8. stavkom 2.

▼B

Članak 9.

▼M4

1. Ne dovodeći u pitanje kazne predviđene Uredbom (EZ) br. 1234/2007 i člankom 3. Uredbe (EEZ) br. 2568/91, države članice dužne su predvidjeti primjenu učinkovitih, razmjernih i odvraćajućih kazni na nacionalnoj razini u slučaju povrede ove Uredbe.

▼M3

Države članice obavješćuju Komisiju o u tom smislu poduzetim mjerama najkasnije do 31. prosinca 2002. i izmjenama tih mjera prije kraja mjeseca nakon onog u kojem se donesene.

Češka Republika, Estonija, Cipak, Litva, Latvija, Mađarska, Malta, Poljska, Slovenija i Slovačka obavješćuju Komisiju o mjerama iz stavka 1. najkasnije do 31. prosinca 2004. i izmjenama tih mjera prije kraja mjeseca nakon onog u kojem se donesene.

▼M3

Bugarska i Rumunjska obavješćuju Komisiju o mjerama iz prvog stavka najkasnije do 31. prosinca 2010. i izmjenama tih mjera prije kraja mjeseca nakon onog u kojem se donesene.

Hrvatska obavješćuje Komisiju o mjerama iz prvog stavka najkasnije do 31. prosinca 2013. i izmjenama tih mjera prije kraja mjeseca nakon onog u kojem se donesene.

▼B

2. Radi provjere navoda iz članaka 4., 5. i 6., predmetne države članice mogu uvesti mehanizme za odobravanje objekata čija se postrojenja za pakiranje nalaze na njihovom državnom području.

Odobrenje i alfanumerička identifikacija dodjeljuju se svakom objektu koji to zahtijeva ako ispunjava sljedeće uvjete:

(a) ima postrojenja za pakiranje;

(b) preuzme obvezu prikupljanja i čuvanja dodatne dokumentacije koju zahtijeva država članica u skladu s člankom 7.;

(c) ima sustav skladištenja koji omogućava provjeru podrijetla ulja koja nose oznaku izvornosti, u skladu sa zahtjevima predmetne države članice.

Na oznaci se, prema potrebi, navodi alfanumerička identifikacija odobrenog objekta za pakiranje.

▼M4

Članak 10.

Predmetne države članice dužne su najkasnije do 31. svibnja svake godine Komisiji dostaviti izvješće koje sadržava sljedeće informacije za proteklu godinu:

(a) zahtjeve za provjeru zaprimljene u skladu s člankom 8. stavkom 2.;

(b) započete provjere i one koje su još u tijeku, a započete su proteklih tržišnih godina;

▼B

(c) mjere koje su uslijedile nakon provedenih provjera i primijenjene kazne;

▼M4

(d) daljnje mjere nakon provedenih mjera i primijenjene kazne.

U izvješću se te informacije navode prema kalendarskoj godini u kojoj su provjere započete i prema kategoriji prekršaja. Ako je potrebno, u izvješću se ističu uočene posebne poteškoće i prijedlozi za poboljšanje kontrola.

▼M4

Članak 10.a

Obavijesti iz ove Uredbe provode se u skladu s Uredbom Komisije (EZ) br. 792/2009 ([1]).

▼B

Članak 11.

Uredba (EZ) br. 1019/2002 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 12.

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

▼M1

2. Proizvodi koji su proizvedeni i označeni u Uniji ili uvezeni u Uniju i stavljeni u slobodan promet u skladu s Uredbom (EZ) br. 1019/2002 prije 1. siječnja 2013. mogu se prodavati do isteka svih zaliha.

▼B

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

([1]) Uredba Komisije (EZ) br. 792/2009 od 31. kolovoza 2009. o detaljnim pravilima u skladu s kojima države članice moraju Komisiji dostavljati podatke i dokumente pri provedbi zajedničke organizacije tržišta, sustava izravnih plaćanja, promidžbe poljoprivrednih proizvoda i režima koji se primjenjuju na najudaljenije regije i manje otoke u Egejskom moru (SL L 228, 1.9.2009., str. 3.).

▼B

PRILOG I.

Uredba stavljena izvan snage s popisom njezinih uzastopnih izmjena

Uredba Komisije (EZ) br. 1019/2002 (SL L 155, 14.6.2002., str. 27.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 1964/2002 (SL L 300, 5.11.2002., str. 3.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 1176/2003 (SL L 164, 2.7.2003., str. 12.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 406/2004 (SL L 67, 5.3.2004., str. 10.)	samo članak 3.
Uredba Komisije (EZ) br. 1750/2004 (SL L 312, 9.10.2004., str. 7.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 1044/2006 (SL L 187, 8.7.2006., str. 20.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 632/2008 (SL L 173, 3.7.2008., str. 16.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 1183/2008 (SL L 319, 29.11.2008., str. 51.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 182/2009 (SL L 63, 7.3.2009., str. 6.)	
Uredba Komisije (EZ) br. 596/2010 (SL L 173, 8.7.2010., str. 27.)	

▼B

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 1019/2002	Ova Uredba
Članak 1. do 8.	Članak 1. do 8.
Članak 9. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.
Članak 9. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.
Članak 9. stavak 3.	—
Članak 10.	*Članak 10.*
Članak 11.	—
—	*Članak 11.*
Članak 12. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.
Članak 12. stavak 2., prva alineja	—
Članak 12. stavak 2., druga alineja	—
Članak 12. stavak 2., treća alineja	—
Članak 12. stavak 2., četvrta alineja	—
Članak 12. stavak 2., peta alineja	Članak 12. stavak 2.
—	Prilog I.
—	Prilog II.